

6. J. Majling: Fázová rovnováha a kryštalografická štúdia v systéme $MgO-Na_2O-P_2O_5$

7. I. Kaprálik, M. Potančok, J. Krajčí: Štúdium reakcií a vzniku kryštalických fáz v sústave $CaO-MgO-NaPO_3$

Vystúpenie pracovníkov Ústavu anorganickej chémie SAV na tejto konferencii bolo vysoko ocenené a výrazne ovplyvnilo odbornú úroveň, a to hlavne tretieho dňa, keď nielen v celoštátnom, ale aj v európskom meradle potvrdilo významnú úlohu nášho ústavu v oblasti základného výskumu žiaruvzdorných hmôt. Aj skutočnosť, že všetky referáty boli prednesené v cudzích jazykoch, potvrdzuje všestrannú zdatnosť pracovníkov Ústavu anorganickej chémie SAV. Konferencia splnila aj svoje spoločenské poslanie, pretože boli nadviazané cenné kontakty medzi predstaviteľmi nielen našich výskumných ústavov a výrobných závodov, ale hlavne s predstaviteľmi iných štátov. Došlo k návrhom na spoluprácu, ktoré boli zohľadnené v plánoch zahraničných stykov na rok 1971.

Na konferencii, ktorá sa konala v Závodnom klube Vagónky Tatra v Poprade, sa zúčastnilo 386 pracovníkov, z toho 36 zo zahraničia.

EDMUND KANCLIR

PRÍSPEVOK K INTEGRACII PSYCHOLOGICKÝCH AKTIVÍT V EURÓPSKYCH KRAJINÁCH

V dňoch 28. 9.—3. 10. 1970 sa konalo v Domove vedeckých pracovníkov SAV v Smoleniciach II. stretnutie psychológov podunajských krajín, ktoré dnes už možno považovať za základ, na ktorom sa dá vytvoriť solídna psychologická tradícia medzinárodných podujatí v európskych krajinách. Stretnutie pripravil Ústav experimentálnej psychológie SAV. Prejavom hlavného organizátora dr. D. Kováča, DrSc., a prívetom patróna podujatia akademika MUDr. K. Šišku, DrSc., predsedu SAV, bolo stretnutie slávnostne otvorené.

Hlavným cieľom stretnutia bolo prezentovať najdôležitejšie výsledky základného psychologického bádania v príslušných krajinách a vytvoriť pevné kontakty pre reálnu výskumnú spoluprácu. Na toto stretnutie prišlo dovedna 100 psychológov zo 14 krajín, z čoho bolo 50 zo zahraničia. Rokovania sa zúčastnili prevažne špičkoví bádatelia z príslušných európskych krajín, takže stretnutie psychológov z podunajských krajín prerástlo obsahom i rozsahom v malý európsky kongres. Medzi účastníkmi bol napr. námestník Min. školstva ZSSR prof. B. I. Lomov z Moskvy, prof. PhDr. MUDr. G. A. Lienert z Düsseldorfu, prof. PhDr. G. S. E. Johanson z Uppsaly, prof. PhDr. G. Kanisza z Triestu a iní medzinárodne uznávaní odborníci.

Pracovný program pozostával z 8 sympózií pokrývajúcich najaktuálnejšie problémy základných psychologických odvetví a z dvoch sekcií nazvaných Varia, ktoré mali aspoň čiastočne zachytiť neustále sa rozširujúcu škálu psychologických disciplín. Na podujatí odznelo vyše 57 odborných referátov.

Prvé sympóziu, venované „Biologickým základom prežívania a správania“, viedol G. Guttman (Viedeň). Zaujal najmä príspevok špičkového ruského psychológa V. D. Nebylicyna (Moskva) o výskume všeobecných vlastností nervového systému. S jeho metodologickým postupom pracuje sa aj na Ústave experimentálnej psychológie SAV, o čom referovala O. Halmiová (Bratislava). M. Martonová (Budapešť) zaujala pozornosť výsledkami experimentov na opiciach; podobne aj skupina düsseldorfských psychológov referátmi o biochemickom základe získavania informácií u zvierat.

„Problémom psychológie učenia“ predsedal G. A. Pirjov (Sofia). Ťažisko

jeho referátu bolo v metodologických otázkach učenia. Významne prispel W. L. Szewczuk (Krakov) o úlohe proaktívneho a retroaktívneho útlmu pri učení, ako aj J. Linhart (Praha) referátom o problémoch učenia pri kognitívnych hrách.

V sympóziu „Vnímanie z interfunkčného hľadiska“ problematiku komplexne uviedol vlastnou svojráznou koncepciou D. Kováč (Bratislava). Významne prispel V. G. Koster (Eindhoven) príspevkom o refraktornej fáze a najmä B. I. Lomov (Moskva), ktorý aspekty témy sympózia rozviedol na oblasť inžinierskej psychológie.

Sympóziu „Lahká psychická záťaž“ viedol J. Daniel (Bratislava), ktorý nastolil problém vymedzenia záťaže na vlastných experimentálnych poznatkoch. Širokou experimentálnou rozhladenosťou, najmä vzhľadom na výskum biochemických a fyziologických parametrov, sa uviedla M. Frankenhauserová (Stockholm).

Sympóziu „O vývine kognitívnych procesov“ predsedal L. Kelemen (Debrecín) a nastolil i nové poznatky myslenia v procese školskej výučby, ktoré zaujímavými poznatkami doplnil E. Krau (Cluj).

V sympóziu o tvorivom myslení bol predsedom M. Stríženec (Bratislava), ktorý rozvinul problém predikčných možností na základe modelovej situácie. Zásadne rozvinul problém tvorivého myslenia J. Ekel (Varšava) a výskumnice B. Chalupa (Brno), pričom G. Cristianová-Melicsonová podnetne referovala o rozhodovaní a tvorivom myslení.

V sympóziu o emóciách predsedal J. Švancara (Brno). Pozoruhodnými príspevkami boli referáty J. Reykowského (Varšava) a A. Stančáka (Košice).

Sympóziu „Psychopatológia a učenie“ viedol O. Kondáš (Bratislava) a zaoberal sa verbálnym podmieňovaním schizofrenikov. Najvýznamnejší ko-referát mal K. Frühauf (Berlín) o problémoch učenia pri afázii a N. Birm-bauer o problémoch anxiety.

E. Ertel (Heidelberg) viedol sympóziu „Reč, jazyk a význam“ a jeho referát, ako aj Šípošov (Bratislava) sa zaoberal závažnými otázkami jednej z novodobých psychologických disciplín, psycholingvistiky.

Ostatné referáty odznali jednak vo Varia I, ktoré viedol T. Tomekovič (Belehrad), a Varia II, ktoré viedol K. V. Bardin (Moskva).

Referáty E. Gulianovej (Bukurešť), G. Eckardta (Jena) a H. Kallinu (Mün-ster/W.), N. J. Vergilesa (Moskva) mali takisto vynikajúcu úroveň.

Pred záverečným zasadnutím odznali dve vyžiadané prednášky, a to A. Jur-ovského (Bratislava) „Princíp funkcionálnosti v príťažlivosti ľudí medzi sebou“ a V. Tardy (Praha) „Trendy v psychológii osobnosti“.

V záverečnom plenárnom rokovaní rečníci B. I. Lomov (Moskva) a G. A. Lienert (Düsseldorf) vyzdvihli význam tohto stretnutia pre integrovanie psy-chologických aktivít v európskom meradle.

Možno teda bez zveličovania povedať, že toto stretnutie bolo nielen vý-znamné, ale aj užitočné. Vytvorila sa medzinárodná redakčná rada časopisu „Studia psychologica“. Ústav experimentálnej psychológie SAV získal nové odborné knihy väčšinou z devízových oblastí, ktoré organizátorom poskytlí vydavateľstvá európskych krajín. Podstatný je však vedecký prínos, o ktorom je nateraz ešte predčasné hovoriť. Nemožno však nespomenúť, že bola v pod-state akceptovaná integrujúca metodológia o regulačnom chápaní psychických funkcií v správaní, ktoré predostrel D. Kováč (Bratislava), a že došlo k ce-lému radu bilaterálnych dohovorov o medzinárodnej spolupráci, najmä medzi psychológmi zo socialistických krajín.